

ΧΡΥΣΟΠΤΕΡΟ ΠΟΥΛΙ

~~~~~

Χρυσόπτερο πουλί
 'ς τὸ στόμα μέ φιλεῖ,
 καὶ ἄνοιξα τὸ στόμα
 μιὰ λέξι νὰ τῷ πῶ,
 καὶ «φίλει, εἶπ', ἀκόμα-
 πουλί μου, σ' ἀγαπῶ.»

—

—«Μὴ μέ ζητεῖς πολύ-
 σ' ἀρκεῖ ἓνα φιλί.»
 Ὅμως ἐγὼ 'ς τὰ χεῖλη
 τὸ ἔσφιγγα κοντὰ,
 κ' αὐτὸ, ἐν ᾧ μ' ἐφίλει,
 τὰ χεῖλη μου κεντᾶ.

—

Καὶ τὸ χρυσὸ πουλί
 σὰν ἄνθρωπος λαλεῖ.
 «Νὰ μὴ παραπονῆσαι»,
 μέ λέγει, καὶ γελᾶ.
 «Ἀχόρταγος ἂν ᾔσαι
 τὴν ἔπαθες καλὰ.»

—

Τῷ λέγω· «Τὸ φιλί
 μέ πόνεσε πολύ.
 Καὶ τί εἶν' ὅλ' οἱ πόνοι
 ἂν ἔλθουν μέ φιλιά;»
 Πλὴν τὰ πτερὰ ἀπλώνει,
 καὶ φεύγ' εἰς τὴ φωλεά.

